

2. Fra 992 Lærere om Afløsning af Offer og Accidenfer. (Indbragt den 14de Oktober 1890 af Folketingsmanden for Odense Amts 7de Valgkreds, H. Holm).

Andragerne gøre opmærksom paa, at den Del af deres Løn, der tilfalder dem som Offer og Accidenfer stadig bliver mindre og mindre, dels fordi enkelte kirkelige Handlinger, for Eksempel Bryllupper og Barnedaab med Hensyn til Dringen foregaa under en anden Form, og dels fordi Ofre for Kirkegangskoner nu snart er saa godt som ophørt. Deres i Forvejen ringe Løn bliver derved endnu rinaere, og de andrage derfor om, at der maa blive truffet de fornødne Foranstaltninger til Afløsning af Ofre og Accidenfer. De bemærke, at de betragte ikke Sagen fra et blot pekuniært Standpunkt, men ogsaa fra et pædagogisk og kirkeligt, og gøre i saa Henseende gældende, at det gode Forhold mellem Skole og Hjem, som jo er en væsentlig Betingelse for et frugtbart Arbejde i Skolen, undertiden forstyrres paa Grund af denne Lønningsmaade, og at Alvoren og Opbyggelsen i Kirken under Offergangen ofte forstyrres. Et lignende Andragende er tilstillet Ministeriet og der andrages om, at Ringet vil støtte Sagen.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Kirke- og Undervisningsministerens Overvejelse.

3. Fra forskellige Landhøfvere om Ret til at sælge forskellige almindelige Husholdningsvarer. (Indbragt den 15de Oktober 1890 af Folketingsmanden for Præstø Amts 3die Valgkreds, Leth.)

Andragerne bemærke, at ved de paa Landet oprettede Brugsforeninger have de mistet deres Handel, da de ifølge Loven om Høsterhandel paa Landet kun kunne forhandle enkelte Dele af de nu brugelige Fødemidler, men ikke Ting, som benyttes til almindelig Vask og Strykning, medens Brugsforeningerne kunne sælge alle Varer. De andrage derfor om, at der maa blive givet en Lov, hvorved de faa Ret til at sælge blandt andet Ris, Rismel, Sagorryn, Sagomel, Silb, Klippist, Kofiner, Blommer, de mest brugelige Krydderier, Stivelse og Blaælsesmidler, Dvnpulver og Blankvæarte. De mene, at dette ikke vil kunne blive til Skade for de handlende i Købstæderne eller paa Landet, da de der indkøbe deres Varer hos disse og derfor nærmest maa betragtes som Forhandlere for de større handlende.

Med Henvisning til den forestaaende Revision af Næringsloven, gør Udvalget ingen Indstilling.

4. Fra Bestyrelsen for Foreningen af jydsk Landbosforeninger om, at der maa blive foretaget de fornødne Skridt til Forberedelse af et Lovforslag om en Alderdomsforsørgelse for Arbejdere. (Indbragt den 22de Oktober 1890 af Folketingsmanden for Randers Amts 2den Valgkreds, Lüttichau.)

Af Andragendet fremgaar, at der paa det i Aarhus den 2den og 3die Oktober d. A. afholdte 16de Delegeretmøde var fremfat af Horsens Landbrugsforening til Behandling følgende: „Alderdomsforsørgelsesagen har alt saa længe staaet paa Dagsordenen hos os, og dens Betydning er saa ofte bleven anerkendt fra de forskellige Sider, at det vel tør antages, at Delegeretmødet ogsaa for sit Bedkommende vil yde Sagen sin Tilslutning og bidrage til at lægge Lovgivningsmagten paa Sinde hurtigt muligt at fremme den. Det tør vel imidlertid antages at ligge udenfor Delegeretmødets Kompetence for nærværende Tid at fremkomme med et Forslag om Sagens nærmere Ordning. Hvad der først og fremmest behøves og hvad nærværende Forslag til Resolution ønsker at bidrage til at fremkalde, er, at der fra Regeringens Side tilvejebringes de fornødne statistiske og